

Köszöntelek Benneteket Virágvasárnap vigíliáján: *Béke Veletek!*

A liturgiában, a „szent játékban” a 40 napos Nagyböjt utolsó hetében, a Nagyhét kezdetén, Jézus jeruzsálemi bevonulásának története és a Passió hangzik el, Jézus szenvedéstörténete: a „Hozsanna!” és a „Keresztre vele!” Felolvasni csak az elsőt fogjuk, de a Passiót is átgondoljuk, és egy villanásra az egész Jézus-történetet.

Bánjuk meg bűneinket...

Ének: Kyrie...

Imádkozzunk! Istenünk, a nagy világvallások közt talán a kereszténység a legellentmondásosabb vallás. Annyi biztos, hogy ebben nem a Te Jézusod a bűnös, és biztosan nem Te, aki élsz, és csak szeretsz örökkön örökké.

Evangélium (Mt 21,1-11)

Amikor közeledtek Jeruzsálemhez, és Betfagéba, az Olajfák hegyéhez értek, Jézus elküldött két tanítványt, és ezt mondta nekik: „Menjetek az elöttetek fekvő faluba, és ott mindjárt találtok egy megkötött szamarat a csikójával együtt: oldjátok el, és vezessétek hozzám. Ha valaki szól nektek valamit, mondjátok meg, hogy az Úrnak van szüksége rájuk, és azonnal elengedi azokat.” Mindez pedig azért történt, hogy beteljesedjék a próféta mondanisa: „Mondjátok meg Sion leányának: Íme, királyod jön hozzád, szelíden és szamáron ülve, igavonó állat csikóján.” A tanítványok elmentek, és úgy cselekedtek, ahogy Jézus parancsolta nekik: odavezették a szamarat a csikójával együtt, ráterítették felsőruhájukat, Jézus pedig ráült. A sokaság legnagyobb része az útra terítette felsőruháját, mások ágakat vagdaltak a fákról, és az útra szórták. Az előtte és utána menő sokaság pedig ezt kiáltotta: „Hozsanna a Dávid Fiának! Áldott, aki jön az Úr nevében! Hozsanna a magasságban.” Amint beért Jeruzsálembe, felbolydult az egész város, és ezt kérdezték: „Ki ez?” A sokaság ezt mondta: „Ez Jézus, a galileai Názáretből való próféta.

A diadalmas Húsvétra készülünk, és előttünk van egy egyszerű emberi tragédia, és mögöttünk egy még tragikusabb emberi történelem. És az ember azt kérdezheti, hogy hol van itt a diadal?!

1) Jézus-történet

Tulajdonképpen a Jézus történet nem egyszeri történet. Egy szegénysorban felnövő fiatal ember gondolkodik az emberi élet értelmén. Kinő a gyerekkorból, a mesék és hiedelmek világából, és eljut az ún. Isten-problémához.

Általában eljut odáig, hogy kell lennie Valaminek vagy Valakinek a mi világunkon túl, és ha van egy uralkodó felfogás, arra hagyatkozik. A „*van vagy nincs*” után jön a felnőttkérdés, hogy jó vagy rossz ez a *Valami vagy Valaki*? Bizonyára jó is, meg rossz is, mint az ember: simogat is és üt is, de biztosan hatalmas Úr, nagyobb mint az ember.

A Jézus-történetből kiderül, hogy ez az „emberfia” arra jött rá, hogy az a Valaki csak jó lehet, csak simogathat, mint egy jó *Apa* vagy *Anyá*. Nem gyűlölhet, bosszút nem állhat, nem büntethet, nem harácsolhat, csak szerethet!

Örömeiben elhatározta, hogy ezt mindenkinek elmondja, hogy mindenki jó és boldog lehessen. Az egész világ! És ez volt minden kornak a legfontosabb isteni üzenete. A *Szeretet-isten szeretettörvénye!*

De nem így gondolta a *Főpap* és nem így a *Császár*. Főleg ha a maguk birodalmának rendjét, a gazdagság, a hatalom és az erőszak világát támadja és veszélyezteti egy senki, mégpedig egy eszement „*szeretettannal*”. Annak az embernek meg kell halnia!

„*Hozsanna!?*” Nem. „*Feszítsd meg őt!*”

2) Kereszténységtörténet

Ennek a *Jézusnak követőit* közel háromszáz évig üldözte a hatalom. Aztán csoda történt. Fordult egyet a világ. A *főpapok* és *királyok*-császárok lettek Jézushívők, akik még tűzzel-vassal is terjesztették a Jézus hitét.

Ma a *keresztény egyházak* egyes főpapjai, papjai „szent uralommal” uralkodnak kedves híveiken. És *keresztény uralkodók* védik, támogatják, hirdetik a „kereszténységet” és „keresztény államukat”, így bújtatják vallási köntösbe alantas bírvágyukat, hatalomvágyukat és az erőszakosságukat.

Összefogva az „*oltár és trón szövetségben*”, van képük együtt imádni Jézus Krisztust az örök *Főpapot* és Krisztus *Királyt* a dómokban, katedrálisokban, bazilikákban.

„*Feszítsd meg őt!?*” Nem. „*Hozsanna, Hozsanna, Halleluja!!!*”

3) Bokortörténet

Miről, kiről szól?

A *civil, csóró, keresztre húzott Jézusról*, aki foroghatna a sírjában, ha ki nem kelt volna onnan és hagyja itt ezt az egész farizeusvilágot.

Aki életében még *nyolcszoros jajt* kiáltott rájuk. Virágvasárnap a templomukban *ostort font*, felforgatta a pénzváltók asztalait, kihajtotta a barmaikat, de nem szólította fel harcra híveit, és nem ragadott kardot az ellenségre, mert ő *nem főpap és nem király*, hanem Jézus, az Emberfia, aki még a Júdásokat is *barátjának* szólítja és gyilkosainak is *megbocsát!*

--- Testvéreim! Mi itt, mit és kit ünneplünk ma? A *civil Jézust*, az Emberfiát, vagy az *istenített Főpapot és Királyt*?

[Kovács László elmélkedése elhangzott 2023. április 2-án a Bokorportán, online csatlakozási lehetőséggel]

Pietro Lorenzetti: Krisztus bevonulása Jeruzsálembe (1320-1330)
Szent Ferenc-bazilika, Assisi